

Forfatter: Staffeldt, A. W. Schack von

Titel: Udrag fra Elvin og Elvina

Citation: Staffeldt, A. W. Schack von: "Samlede digte", i Staffeldt, A. W. Schack von: *Samlede digte*, udg. af Henrik Blicher, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 2001, s. 57. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-staffeldt01val-shoot-idm139817917555536/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Samlede digte

- 20 Hun hælder sin Kind til hans bølgende Bryst,
ned Haaret fra Skuldrene vælder;
paa Læben en synlig, men uhørlig Røst,
med signende Øie i Taarer opløst
sit Hoved tilbage kun hælder.
- 21 I Sukke hans hædede Barm nu udbrast,
hans Øie i uvante Draaber;
med brændende Læbe han hænger saa fast –
Dog, 'Søde, Farvel!' saa han raaber i hast,
'Farvel!' – han fra Bølgerne raaber.
- 22 «O Elvin! min Elvin! o bliv dog! hvorhen?» –
Saa lyder den Trøstløses Klage.
Lad fare, Elvina, lad fare din Ven,
naar gæstende Trækfugle flyve igien,
da vender din Ven jo tilbage.
- 23 Alt løfte de modige Søemænd saa steil
til Borde det strammende Anker;
alt svulme af Vinden de susende Seil,
og flyve paa Havets vidtblaanende Speil
bag Synskredsens taagede Skranker.
- 24 Halv livløs, med standsende Aand og Blod,
Elvina paa Strandbredden ligger.
Da Aften paa Havet med rødrende Fod,
med stjernefuldt Hoved i Skyerne stod,
hun vaagned' i duggende Skygger.
- 25 Hun reiste sig mar op af Sand og af Tang,
og Duggen af Lokkerne rysted'.
Vel rødmende Varme til Kinderne sprang,
dog var hendes Barm saa forunderlig trang,
af Mishaab og Anelser krystet.